

Raskompendium
Dvärgschnauzer

Svenska Schnauzer-Pinscherklubbens

Domarkonferens den 23-24 oktober 2010

Kompendiet bygger på rasens originalstandard från Tyskland 2007-03-06,
FCI's standard 2007-04-18, tyska versionen samt SKKs Standardkommitté
2007-06-13, ändrad 2008-08-26. FCI-nummer 183 - Grupp 2

På SSPK's uppdrag har kompendiet sammanställts av
Ylva Jansson, Maria Landergård & Anne Wallin

Alla publicerade bilder i kompendiet har fotografens medgivande.

Innehållsförteckning

Kort rashistorik	4
Rasstandard	Inledning 5
	Huvud 6-8
	Hals 9
	Kropp 10-12
	Extremiteter 13-14
	Rörelser 15
	Hud / Päls 16-17
	Storlek / Vikt 18
	Fel 18
	Allvarliga fel 19
	Diskvalificerande fel 19
Bilder	20-23
Avslut	24

Egna anteckningar

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Kort rashistorik

Dvärgschnauzern är en ras som under de senaste 30-40 åren genomgått en stor utveckling i Sverige. Från att ha varit en ras lite i skymundan med några få entusiastiska uppfödare, är den idag mycket välkänd och omtyckt. Det finns många aktiva uppfödare av samtliga fyra färgerna och den vinner ofta uppskattning långt utöver rasgränsen.

Det har också blivit en ras som man ofta ser placerad i grupperna på utställningar, något som inte var vanligt tidigare. Inom alla fyra färgerna strävar uppfödarna efter att få fram bättre byggda och mer sunda hundar än vi såg förr. Kunskaperna om presentation har förbättrats, för att inte säga revolutionerats.

Vi har idag inom specialklubben Svenska Schnauzer Pinscher klubben, en egen rassektion, Dvärgschnauzerringen. Den verkar över hela landet och anordnar bl.a Cupen, en årlig inofficiell utställning och lydnadstävling, där kan man se över ett 100-tal dvärgschnauzer samlade på en och samma gång.

Schnauzern är en hundras som har flera hundra år på nacken. Man kan se rastypen på målningar av Albert Dürer och Rembrandt redan på 1400-talet.

Rasen kallades först för strävhårig pinscher, vilket talar om att det var en blandning av schnauzer och pinscher. Man korsade små schnauzer (tidigare mellanschnauzer) med dvärgpinscher och affenpinscher.

Från början var dvärgschnauzern en ganska oädel gårdshund med stark vaktinstinkt. De var råttfångare av stora mått och fick därför ofta tjänstgöra i stall och på gårdar. Orsaken till att man kuperade öron och svans gjordes från början enbart av praktiska skäl. Man ville helt enkelt förhindra råttbett. Schnauzern är en av ett fåtal raser som kan hålla kvar sitt byte genom att hålla det mellan framtassarna.

Dvärgschnauzern är en stor hund i liten förpackning. Den är kraftfull och robust samtidigt som den är lyhörd och följsam. Den är tålig och motståndskraftig mot såväl sjukdomar som väder och vind. Den är tuff, uppmärksam, nyfiken, uthållig och har även en godmodig attityd.

Idag fungerar vår ras som en aktiv familjehund dvs, lika gärna som den följer ett blodspår, tränar agility eller lydnad, lika gärna ligger den i soffan och bara umgås.

En gång schnauzer, alltid schnauzer!

Standard för dvärgschnauzer

Ursprungsland/hemland:	Tyskland
Användningsområde	Sällskapshund
FCI-Klassifikation	Grupp 2, sektion 1

Bakgrund/Ändamål:

Runt förra sekelskiftet uppträdde en schnauzerdvärghund runt Frankfurt am Main under namnet strävvhårig dvärgpinscher. Det var ingen lätt uppgift att ur olika former, storlekar och typer och virrvarret av hårda, mjuka och silkesaktiga pälsstrukturer ta fram en liten hund som exteriört och temperamentsmässigt till fullo motsvarande sin större rasfrände.

Helhetsintryck:

Dvärgschnauzern skall vara strävvhårig, liten, kraftig, elegant, snarare kompakt än smäcker. Den skall vara en förminskad avbild av schnauzern utan att ge ett dvärgartat intryck.

Viktiga måttförhållanden:

Dvärgschnauzern skall vara kvadratisk byggd varvid mankhöjden ungefär skall motsvara kroppslängden. Huvudets hela längd (från nosspets till nackknöl) skall motsvara hälften av ryggens längd (från manke till svansansättning)

Uppförande/Karaktär:

Dvärgschnauzern liknar schnauzern i lynnet men har också den lilla hundens karaktär och uppförande. Dess klokhet, oräddhet, uthållighet och vaksamhet gör dvärgschnauzern till en trevlig sällskapshund, som också kan tjäna som vakthund och ändå utan problem rymmas i en liten bostad.

Kommentarer: Dvärgschnauzern är en liten hund utan att ge ett intryck av att vara en dvärghund. Den är sund, kraftfull och välkroppad med långsträckt huvud och kort kropp som varken är för grov eller för lätt. En nyfiken hund med mycket attityd.

Bild från tidigt 1900-tal.

Huvud

- Skallparti:** Skallpartiet skall vara kraftigt och långsträckt utan starkt framträdande nackknöl. Huvudet skall vara i proportion till hundens kroppsmassa. Pannan skall vara flat, utan rynkor och löpa parallellt med nosryggen.
- Stop:** Stopet verkar på grund av ögonbrynen tydligt markerat.
- Nostryffel:** Nostryffeln skall vara välutvecklad och alltid svart.
- Nosparti:** Nospartiet skall sluta i en trubbig kil. Nosryggen skall vara rak.
- Läppar:** Läpparna skall vara svarta, strama och sluta tätt intill käkarna. Mungiporna skall vara strama.
- Käkar/Tänder:** Under- och överkäkarna skall vara kraftiga. Det fulltaliga saxbettet skall vara kraftigt utvecklat med rent vita tänder. Tuggmuskulaturen skall vara kraftigt utvecklad, men ingen stark kindbildning får störa huvudets (med skägget) rektangulära form.
- Ögon:** Ögonen skall vara medelstora, ovala och riktade framåt. De skall vara mörka med livligt uttryck. Ögonkanterna skall ligga väl an.
- Öron:** Hängöronen skall vara högt ansatta och vikta. De skall vara V-formade och öronens inre kant skall ligga mot kinderna. Öronen skall vara symmetriskt burna och riktade framåt mot tinningarna. Öronvikningen skall vara parallell och inte ligga ovanför skallens plan.

Utmärkta rastypiska individer.

Kommentarer:

Huvudet är kraftfullt och rektangulärt; "som en tegelsten". Kraftfullt betyder dock inte grovt. Kinderna ska vara flata. Det är viktigt med huvudets proportioner. Nospartiet ska vara lika långt som pannans längd och ska framförallt när man känner på det, vara väl utfyllt ända upp till ögonen. Ett litet grovt huvud är lika fel som ett för långt och smalt. Ett markerat stop är viktigt för uttrycket. Nosryggen ska löpa i parallell linje till pannan. Huvudet ska stå i proportion till kroppen. En mycket kort hund får ett litet kortare huvud som för den skull inte skall vara grovt.

Vi bör värna om "schnauzer-uttrycket". Det är svårt att beskriva i ord. Ett alert och vaksamt uttryck som har en viss skärpa i blicken. Viktigt att poängtera är att öronens inre kant ligger an mot kinderna och att öronvikningen inte ligger ovanför skallens plan. För "höga" öron är inte önskvärda och måste betraktas som ett fel. Uttrycket är mycket viktigt för helheten och visar också väl karaktären hos individen.

På peppar & salt och svart & silver är den mörka masken nödvändig för att få rätt uttryck.

Uttrycksfullt vackert huvud på en ung hund.

Vackert långsträckt tikhuvud där örat kunde ligga tätare intill kinden.

Hals

Den starka och muskulösa nacken skall vara flott välvd och halsen skall harmoniskt och jämnt övergå i manken. Halsen skall vara kraftigt ansatt, smäcker, ädelt böjd och vara i proportion till hundens kroppsmassa. Halshuden skall vara stram och utan rynkor.

Utmärkt halsansättning.

Bra hals/skuldra.

Kommentarer:

Halsens längd beror litet på hundens övriga konstruktion. Hos en kort kompakt hund får man ofta känslan av att halsen är en aning kortare än hos den som är byggd på lite längre linjer helt igenom. Huvudsaken är att inte halsen ger ett grovt och klumpigt intryck, huvudet får så att säga inte "sitta på skuldrorna".

Kropp

- Rygglinje: Rygglinjen skall från manken slutta något bakåt.
- Manke: Manken skall utgöra överlinjens högsta punkt.
- Rygg: Ryggen skall vara kraftig, kort och stram.
- Ländparti: Ländpartiet skall vara kort, kraftigt och djupt. Avståndet från sista revbenet till höften skall vara kort, varvid hunden verkar kompakt.
- Kors: Korset skall vara lätt rundat och omärkligt övergå i svansansättningen.
- Bröstkorg: Bröstkorgen skall vara måttligt bred, vara oval i genomskärning och nå till armbågarna. Förbröstatet skall vara markant utvecklat genom bröstbensknappen.
- Underlinje: Flankerna skall inte vara överdrivet uppdragna utan bilda en vackert böjd linje.
- Svans: Svansen skall vara naturlig (okuperad). En svans som är formad som en sabel eller skära eftersträvas.

Välutvecklad hanhund av utmärkt typ.

Kommentarer:

Kroppen ska vara kort och kompakt. Bröstkorgen ska vara djup och lagom välvd. Bröstbenet ska vara av god längd. Notera att förbröstat ska vara markant utvecklat.

Fel är så kallad tunnformad bröstkorg (rund) vilket ger hunden ett oädel utseende. Detta gör också att frambenen inte kan ligga tätt intill, utan fronten blir vid och armbågarna lösa.

Typiskt för schnauzersiluetten är att rygglinjen skall vara lätt sluttande från manken till svansen. Sluttande kors med för låg svansansättning är inte önskvärt.

Svansen ska vara formad som en sabel eller skära, ska inte vara för lågt ansatt. Den ska inte heller läggas på ryggen s.k harsvans.

Utmärkt typ och helhet.

Utmärkt typ och helhet.

Extremiteter

- Framställ:** Framstället skall sett framifrån vara kraftigt, rakt och inte trångt ställt. Underarmarna skall sedda från sidan vara raka.
- Skulderblad:** Skulderbladen skall ligga tätt an mot bröstkorgen. Skuldrorna skall vara väl musklade på bägge sidor om skulderbladen och nå över bröstkotornas tagguskott. De skall vara så snedställda som möjligt och väl tillbakalagda. Vinkeln mot horisontallinjen skall vara ca 50 grader.
- Överarm:** Överarmarna skall ligga väl an mot kroppen. De skall vara kraftiga och muskulösa. De skall vara vinklade ca 95-105 grader mot skulderbladen.
- Armbåge:** Armbågarna skall ligga väl an och varken vara utåt- eller inåtvridna.
- Underarm:** Underarmarna skall från alla sidor sedda vara fullkomligt raka, kraftigt utvecklade och väl musklade.
- Handlov:** Handlovarna skall vara kraftiga, stadiga och bara lätt avvika från underarmslinjerna.
- Mellanhand:** Mellanhänderna skall sedda framifrån vara lodräta. Sedda från sidan skall de vara något snedställda. De skall vara kraftiga och något fjädrande.
- Framtassar:** Framtassarna skall vara korta och runda med välvda och tätt intill varandra liggande tår (kattfötter). Klorna skall vara korta och mörka. Trampdynorna skall vara hårda.

Kommentarer:

*Framstället ska bära upp hunden.
Frambenen ska fungera som "stöttor" under kroppen. Den väl tillbakalagda skuldran ska vara i lod med armbågen och bakre delen av framtassen.*

Bilden visar en utmärkt front med bra bredd och parallellitet.

- Bakställ:** Bakbenen skall sedda från sidan vara snedställda. Sedda bakifrån skall de vara parallella och inte trångt ställda.
- Lår:** Låren skall vara måttligt långa. De skall vara breda med kraftig muskulatur.
- Knäled:** Knäna skall varken vara inåt- eller utåtvridna.
- Underben:** Underbenen skall vara långa, kraftiga, seniga och övergå i kraftfulla hasor.
- Has:** Hasorna skall vara utpräglat vinklade, kraftiga och stabila samt varken vara inåt- eller utåtriktade.
- Mellanfot:** Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.
- Baktassar:** Baktassarna skall ha korta, välvda och tätt intill varandra liggande tår. Klorna skall vara korta och svarta.

Utmärkt bakställ.

Kommentarer:

Hasorna ska vara utpräglat vinklade men inte överdrivna. De ska också vara kraftiga och stabila för att orka hålla upp hunden

Rörelser:

Rörelserna ska vara elastiska, eleganta, kvicka i vändningarna, fria, och marktäckande. Frambenen skall ta för sig framåt så mycket som möjligt. Bakbenen skall ge det erforderliga påskjutet och vara mycket marktäckande och fjädrande. Ena sidans framben och andra sidans bakben skall föras framåt samtidigt. Rygg, ledband och leder skall vara fasta.

Kommentarer:

Hunden ska röra sig med bra drive i steget från sidan. Framifrån och bakifrån ska rörelserna vara parallella. Ett kraftfullt bakställ är nödvändigt för att hunden ska få ett korrekt steg med bra påskjut. Dvärgschnauzern är en stor hund i litet format och ska också kunna röra sig som en stor hund.

Hud

Huden skall ligga stram på hela kroppen.

Päls

Pälsstruktur:

Pälsen skall vara spänstigt hård och tät. Den skall bestå av tät underull och hårt täckhår som skall vara åtliggande över hela kroppen och inte vara för kort. Täckhåret skall vara strävt och tillräckligt långt för att dess struktur skall kunna bedömas. Det skall varken vara borstigt eller vågigt. Pälsen på benen tenderar att inte vara riktigt så hård. På pannan och öronen skall pälsen vara kort. Som typiska kännetecken skall det på nospartiet finna skägg som inte får vara för mjukt, samt buskiga ögonbryn som skall skugga ögonen lätt.

Färg:

Rent svart med svart underull
Peppar och salt
Svart och silver
Rent vit med vit underull

För peppar och salt gäller som mål en mellanton med lika fördelad, väl pigmenterad pepparfärg och grå underull. De tillåtna färgnyanserna är från mörkt järngrå till silvergrå. Alla färgvarianterna måste uppvisa en mörk mask som harmoniskt skall anpassa sig till varje färgslag och understryka uttrycket. Tydligt ljusa tecken på huvudet, bröstet och benen är inte önskvärda.

För svart och silver gäller som avelsmål svarta täckhår med svart underull. Vita tecken skall finnas över ögonen, på kinderna, i skägget, på strupen, som två skilda trekanter på framsidan av bringan, på mellanhänderna, tassarna, på insidan av bakbenen och under svansen. Panna, hals och öronens utsida skall liksom täckhåret vara svarta.

Peppar & salt med utmärkt päls och färg.

Kommentarer:**Päls:**

Det önskvärda är en korrekt sträv päls över hela kroppen. Observeras bör också att det ska finnas underull. Pälsen ska vara sträv, glansig och funktionell, dvs stöta ifrån sig smuts och väta och samtidigt hålla värmen med hjälp av ullen. Den måste också vara av sådan längd att kvaliteten går att avgöra.

Färg:

Svart - Färgen ska vara ren. Det är inte önskvärt med för mycket brunt eller grått i benhår och skägg.

Peppar & salt - Färgen ska ge ett gråspräckligt intryck där nyanser från ljust till mörkt är tillåtna. Varje täckhår bör helst vara trebandat för att den rätta gråspräckliga effekten ska uppnås. Då är varje hårstrå bandat mörkt-ljust-mörkt. Felaktigt med enfärgade täckhår hos peppar & salt. Färgvarianten ska inte heller ha markerade tecken som hos svart & silver. Den grå färgen ska vara så utbredd som möjligt utan bröstfläckar. Helst ska skägg och ben vara ljusgrå.

Det är inte önskvärt med svart sadel eller ål. Pälsen får heller inte ha gula eller bruna inslag. Underullen ska vara grå. Svart ull är felaktigt.

Vit - Hos den vita färgvarianten ska underullen vara vit, men inte blåvit.

Svart & silver - Färgvarianten ska ha tydligt avgränsande tecken och bör inte vara övertecknade. De ljusa partierna varierar ifrån ljust silver till vitt.

Fläckig päls får inte förekomma hos någon av färgerna.

Storlek och vikt

Mankhöjd: Hanhundar och tikar: 30-35 cm

Vikt: Hanhundar och tikar: 4-8 kg

Kommentarer:

Man gör ingen skillnad på hanhundar och tikar vad beträffar storlek. En tik på 35 cm är alltså lika tillåtet som en hanhund på 30 cm. Könsprägeln är mycket viktig.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse.

- Grov eller rund skalle
- Pannrynkor
- Kort, spetsigt eller smalt nosparti
- Tångbett
- Starkt framträdande kindmuskulatur
- Ljusa ögon; för stora eller runda ögon
- Lågt ansatta eller mycket långa, olikfärgade öron
- Hakpåse
- Löst halsskinn, smal halsrygg
- För lång, uppdragen eller svag rygg
- Karprygg
- Sluttande kors
- Svans som direkt från sin anslutning bärs in över ryggen
- Långa tassar
- Passgång
- För kort, lång, mjuk, vågig eller silkesaktig päls
- Sotig päls
- Brun underull
- Hos peppar och salt; ålstreck eller svart sadel
- Hos svart och silver; inte klart från varandra skilda brösttrianglar
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med upp till 1 cm.

Allvarliga fel:

- Grov eller tunn, låg- eller högställd
- Omvänd könsprägel (tex maskulin tik)
- Utåtvridna armbågar
- Rakt eller hjulbent bakställ
- För långa underben
- Inåtvridna hasor
- För korta mellanfötter
- Vit eller fläckig päls hos färgslagen svart eller peppar och salt
- Fläckig päls hos färgslagen svart och silver eller vit
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 1 cm men mindre än 2 cm

Diskvalificerande fel:

- Missbildningar av varje slag
- Otypisk
- Bettfel som över-, under- eller korsbett
- Enskilda grava fel som konstruktions-, päls- och färgfel
- Mankhöjd som över- eller underskrider den i standarden föreskrivna med mer än 2 cm
- Skyggt, aggressivt, ilsket, överdrivet misstänksamt, nervöst uppträdande

Nota bene: Hund får ej prisbelönas om den är aggressiv eller extremt skygg eller om den har anatomiska defekter som menligt kan påverka dess hälsa och sundhet.

Testiklar: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Dvärgschnauzer av utmärkt typ

Svart hanhund

Svart hanhund

Svart tik

Svart tik

Peppar & salt hanhund

Peppar & salt hanhund

Peppar & salt tik

Peppar & salt tik

Dvärgschnauzer av utmärkt typ

Svart & silver hanhund

Svart & silver hanhund

Svart & silver tik

Svart & silver tik

Vit hanhund

Vit hanhund

Vit hanhund

Vit tik

Svart hanhund av utmärkt typ.

Peppar & salt tik av utmärkt typ.

Svart & silver hanhund av utmärkt typ.

Vit tik av utmärkt typ.

Svenska Schnauzer Pinscher Klubben & Dvärgschnauzerringen
tackar för visat intresse av vår ras.

Väl mött i och utanför ringen!

